



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Y. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Štembergem
sídlem Cyrila Boudy 1444, 272 01 Kladno

proti

žalovanému: **Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2**
sídlem Lazarská 10/4, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 10. 7. 2025, čj. SPR 212/2023-70

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného z 10. 7. 2025, čj. SPR 212/2023-70, se ruší a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 270 Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcova advokáta JUDr. Milana Štemberga.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobce se obrátil na žalovaného s žádostí o sdělení informace o všech zpracování svých osobních údajů, k nimž došlo u žalovaného a Policie ČR od 8. 7. 2017 do 21. 5. 2024. Žalovaný jej sdělením v květnu 2024 informoval, že zpracovává jeho osobní údaje v rozsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

jména a příjmení, data narození a bydliště. Doplnil, že jiné žalobcovy osobní údaje nezpracovává.

2. Žalobce s vyřízením své žádosti nesouhlasil, a proto sdělení žalovaného napadl u zdejšího soudu žalobou proti rozhodnutí, kterou soud zamítl rozsudkem z 28. 2. 2025, čj. 17 A 76/2024-24. Proti tomuto rozsudku se žalobce bránil kasační stížností, které Nejvyšší správní soud (NSS) vyhověl rozsudkem z 23. 6. 2025, čj. 1 As 45/2025-41, rozsudek zdejšího soudu i rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci opětovně sdělil, že zpracovává jeho osobní údaje pouze v rozsahu jména a příjmení, data narození a bydliště. Uvedl, že uvedené údaje zpracovává na základě § 12i odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, a že jiné žalobcovy osobní údaje nezpracovává.
4. Žalobce se způsobem vyřízení své žádosti opět nesouhlasil, proto se obrátil na soud s nyní projednávanou žalobou.
5. Pro věc je podstatné, zda se žalovaný řídil závazným právním názorem NSS, zda žalobci sdělil všechny informace podle § 28 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a zda jej informoval o možnosti žádat o soudní ochranu a podat podnět či stížnost k Úřadu pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ).

2. Argumentace účastníků

2.1 Obsah žaloby

6. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí nerespektuje závazný právní názor, který NSS vyslovil v rozsudku čj. 1 As 45/2025-41. Je totiž identické s předchozím rozhodnutím žalovaného. Tím došlo k porušení čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a k ohrožení dělby moci.
7. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaný žalobcovu žádost posoudil individuálně ve smyslu rozsudku Soudního dvora Evropské unie (SDEU) z 16. 11. 2023, ve věci C-333/22. Žalobce si je vědom, že za určitých podmínek může žalovaný informace zatajit. Je však zřejmé, že žalovaný takové posouzení nikdy neprovedl.
8. Dále namítá, že žalovaný porušil povinnost dokumentace stanovenou v čl. 15 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 z 27. 4. 2016 a v § 28 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů. Rovněž namítá porušení čl. 6, 8 a 18 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
9. Napadené rozhodnutí podle žalobce porušuje „§ 28(1) tím, že poskytuje pouze základní identifikátory a ignoruje komplexní požadavky: účel, právní základ, příjemce, dobu uchovávání, práva subjektu údajů a zdroje dat“. Žalovaný svým postupem vytváří nejistotu, zda osobní údaje skutečně nezpracovává, nebo zda podle § 28 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů poskytuje falešné negativní odpovědi. Rovněž namítá, že napadené rozhodnutí porušuje § 30 zákona o zpracování osobních údajů, neboť jej neinformuje o jeho procesních právech.
10. Žalobce navrhuje, aby soud žalovanému uložil pořádkovou pokutu podle „§ 64 správního řádu“, za záměrné komplikování řízení a úmyslné nerespektování závazného právního názoru soudu. Nakonec obsáhle odůvodňuje své podezření, že došlo ke spáchání několika trestných činů. Žádá soud, aby zvážil postoupení věci orgánům činným v trestním řízení. Vyhradil si i právo uplatňovat nároky na náhradu majetkové i nemajetkové újmy.

11. Z těchto důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a nařídil žalovanému věc znovu projednat a zveřejnit informace podle § 28 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů, vést dokumentaci podle § 28 odst. 4 téhož zákona a oznámit žalobci jeho práva podle § 30 téhož zákona.

2.2 Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný uvedl, že při opětovném vyřizování žalobcovy žádosti respektoval právní názor vyjádřený v rozsudku čj. 1 As 45/2025-41. Provedl ve svém informačním systému kompletní lustraci všech živých i skončených spisů, v nichž jsou vedeny žalobcovy osobní údaje. Do oddělené části správního spisu vložil dokumentaci, která dokládá průběh této lustrace. Dokumentace nemůže být součástí napadeného rozhodnutí a plně postačuje stručné odůvodnění, že žalovaný jiné osobní údaje nezpracovává. K dokumentaci naopak má přístup správní soud, který může postup žalovaného přezkoumat. Nelze proto hovořit o jakémkoli vzdorování soudní autoritě nebo o porušení povinnosti dokumentace.
13. Zcela nesmyslný je i žalobcův návrh na uložení pořádkových pokut nebo námitky týkající se vyřízení trestního oznámení podaného žalobcem v roce 2020.
14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

3. Posouzení věci soudem

15. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalovaný souhlasil výslovně a žalobce konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Část spisového materiálu obsahující podklady týkající se žalobce soud vyloučil z nahlížení a všichni členové senátu se s ní před rozhodnutím této věci seznámili.
17. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
18. Žaloba je důvodná.
19. Přestože písemná informace o vyřízení žádosti o poskytnutí zpracovávaných osobních údajů poskytnutá podle § 30 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů není výsledkem správního řízení vedeného podle správního řádu či jiného procesního předpisu, jedná se podle existující judikatury o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek NSS z 18. 11. 2020, čj. 4 Azs 246/2020-27, č. 4113/2021 Sb. NSS, bod 18). Žalobce se proto mohl proti sdělení o vyřízení své žádosti bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu.

3.1 K námitce nedodržení závazného právního názoru

20. Soud se předně zabýval otázkou, zda žalovaný při novém posouzení žádosti postupoval v souladu se závazným právním názorem NSS vyjádřeným v rozsudku čj. 1 As 45/2025-41.
21. V něm NSS vyslovil, že soudní přezkum negativní odpovědi na žádost na přístup k osobním údajům (§ 28 a § 30 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů) vykazuje určitá specifika (shodně též rozsudky NSS z 16. 7. 2025, čj. 1 As 46/2025-41, body 13–16, nebo z 15. 10. 2025, čj. 3 As 34/2025-80, body 22–26). Ta jsou dána tím, že *pokud by vyhověním žádosti nebo sdělením o nevyhovění žádosti, včetně odůvodnění, došlo k ohrožení* [zákonem předvídaných

zájmů], *spravující orgán informuje subjekt údajů stejně jako ty žadatele, jejichž osobní údaje nezpracovává* (§ 28 odst. 3 téhož zákona).

22. Negativní odpověď na žádost může být výsledkem dvou situací. Buď spravující orgán skutečně žádné údaje nezpracovává, anebo zpracování za účelem ochrany zákonem předvídaných zájmů popřel, tedy jeho odpověď neodpovídá skutečnosti. Žadatel se ovšem z odpovědi nedozví (a ani nemá dozvědět) nic o důvodech, které k negativní odpovědi vedly. Správní soudy pak přezkoumávají prvostupňové rozhodnutí, jehož vydání nepředchází běžné správní řízení a které nemusí nutně obsahovat odůvodnění. Zároveň žalobci musí „střílet naslepo“, jelikož sami neznají skutečný důvod negativní odpovědi (rozsudek čj. 1 As 45/2025-41, body 29–32).
23. Za takové situace NSS shledal, že správní soud musí – obdobně jako při přezkumu rozhodnutí založeného na utajovaných informacích – převzít *„odpovědnost za kontrolu zákonnosti postupu spravujícího orgánu, aniž by kladl na žadatele o informace nepřiměřený, neli přímo nesplnitelný požadavek spočívající v unesení důkazního břemene a břemene tvrzení“*. Jedině tak mohou správní soudy, na základě odděleně vedené dokumentace (§ 28 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů), ověřit zákonnost postupu správních orgánů, tedy zda spravující orgán skutečně žádné informace nezpracovává, anebo zda využil výjimky podle § 28 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů a zda tak učinil oprávněně, tj. v souladu se zákonem stanovenými podmínkami (rozsudek čj. 1 As 45/2025-41, bod 34). Nutnost ověření legitimního účelu odepření informací a s tím související účinné soudní ochrany v tomto ohledu vyplývá i z unijního práva (rozsudek SDEU ve věci C-333/22, *Ligue des droits humains*; rozsudek čj. 1 As 45/2025-41, body 36 až 38).
24. V případě soudního přezkumu sdělení, že spravující orgán nezpracovává osobní údaje, tak platí, že na žadatele *„nelze klást nesplnitelný požadavek, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí spravujícího orgánu předstřel argumenty, které jsou způsobilé zpochybnit správnost a pravdivost uvedeného rozhodnutí“*, a je *„úkolem soudu, aby za žalobce ověřil, zda si spravující orgán počínal v souladu se zákonem“*. K tomu musí mít soud k dispozici dokumentaci předvídanou § 28 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů (rozsudek čj. 1 As 45/2025-41, bod 39).
25. Těmto požadavkům původní rozhodnutí žalovaného neodpovídalo a jeho pochybení nezhojil ani zdejší soud svým rozsudkem čj. 17 A 76/2024-24. NSS proto tento rozsudek i rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Přitom jej zavázal, aby žalobcovu žádost vyřídil *„takovým způsobem, aby byla zákonnost jeho postupu ověřitelná ze strany soudu – zdokumentuje důvody svého rozhodnutí (viz § 28 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů) a umožní tak soudu přezkoumat, zda využívá výjimky dle § 28 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů či nikoliv, a v případě že tak činí, zda pro takový postup existují předpoklady. Dokumentaci ve smyslu § 28 odst. 4 zákona o zpracování osobních údajů má přitom možnost vést v režimu nepřístupném stěžovateli, aby tak nedošlo ke zmaření zájmů vymezených v 28 odst. 2 téhož zákona“* (rozsudek čj. 1 As 45/2025-41, bod 48).
26. Žalobce namítá, že žalovaný se závazným právním názorem NSS neřídil. S tím však soud nesouhlasí.
27. Soud se seznámil s neveřejnou částí spisového materiálu, kterou vyloučil z nahlížení. Seznal, že žalovaný si v souladu s výše citovaným závazným právním názorem opatřil relevantní podklady, na nichž založil svůj závěr, že kromě jména, příjmení, data narození a bydliště žádné jiné žalobcovy osobní údaje nezpracovává. Žalovaný v oddělené části spisu řádně zdokumentoval svůj postup (podrobně popsal jednotlivé kroky lustrace) a důvody svého

rozhodnutí, čímž soudu umožnil jej přezkoumat. Soud obsah dokumentace přezkoumal a shledal, že žalovaný žalobcovu žádost individuálně posoudil a postupoval v souladu s § 28 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů, neboť předal žalobci všechny osobní údaje, které o něm zpracovává.

28. Tento žalobní bod soud neshledal důvodným.

3.2 K námitce nesdělení informací podle § 28 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů

29. Žalobce rovněž, byť obecně, namítal, že napadené rozhodnutí porušuje „§ 28(1) tím, že poskytuje pouze základní identifikátory a ignoruje komplexní požadavky: účel, právní základ, příjemce, dobu uchovávání, práva subjektu údajů a zdroje dat“.

30. Žalobce zjevně odkazuje na § 28 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů, který stanoví, že *spravující orgán na žádost subjektu údajů sdělí, zda zpracovává osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Jestliže takové údaje spravující orgán zpracovává, předá je subjektu údajů a sdělí mu informace o*

- a) účelu zpracování osobních údajů,*
- b) právních předpisů, na základě kterých tyto údaje převážně zpracovává,*
- c) příjemců, popřípadě kategorií příjemců,*
- d) předpokládané době uchování nebo způsobu jejího určení,*
- e) právu požádat o opravu, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů a*
- f) zdroji těchto údajů.*

31. Žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobci sdělil, že zpracovává jeho osobní údaje v rozsahu jméno a příjmení, datum narození a bydliště. Tyto údaje mu předal a uvedl, že je zpracovává na základě § 12i odst. 1 zákona o státním zastupitelství.

32. Žalovaný tak žalobce informoval ve smyslu § 28 odst. 1 písm. b) zákona o zpracování osobních údajů o *právních předpisech, na základě kterých poskytnuté údaje zpracovává*. Nesdělil mu však informace o *účelu zpracovávání jeho osobních údajů* [písm. a)], *jejich příjemcích* [písm. c)], *předpokládané době uchovávání nebo způsobu jejího určení* [písm. d)], *právu požádat o opravu, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů* [písm. e)] ani o *zdroji těchto údajů* [písm. f)]. Tyto informace přitom musí spravující orgán žadateli sdělit bez ohledu na rozsah a obsah osobních údajů, které mu předá.

33. Informace podle § 28 odst. 1 písm. a) a c) až f) zákona o zpracování osobních údajů nevyplývají ani z § 12i odst. 1 zákona o státním zastupitelství, na který žalovaný odkázal. Podle tohoto ustanovení *státní zastupitelství může zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro výkon jeho působnosti. Osobní údaje může zpracovávat i k jinému účelu, než pro který byly původně shromážděny*. Z napadeného rozhodnutí však nelze zjistit ani to, k jakému účelu žalovaný žalobcovy osobní údaje původně shromáždil (zpracoval), natožpak kdo byl jejich příjemcem a z jakého zdroje je žalovaný získal. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné.

34. Soud proto shledal tuto žalobní námitku důvodnou.

3.3 K absenci poučení o možnostech nápravy

35. Žalobce rovněž namítal, že napadené rozhodnutí porušilo § 30 zákona o zpracování osobních údajů, neboť jej neinformovalo o „*procesních právech: ověření prostřednictvím Úřadu pro ochranu osobních údajů, stížnosti v rámci dohledu, soudní ochrana a kontaktní údaje*“.

36. Podle § 30 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů spravující orgán v rámci vyřízení žádosti podle § 28 *informuje subjekt údajů o možnosti*
- a) *požádat o ověření zákonnosti zpracování osobních údajů prostřednictvím Úřadu a o kontaktních údajích Úřadu*
 - b) *podat stížnost Úřadu a*
 - c) *žádat o soudní ochranu.*
37. Žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobce o těchto procesních možnostech neinformoval. Soud dospěl k závěru, že se sice jedná o vadu rozhodnutí, která však neměla vliv na jeho zákonnost. Žalobce totiž v žalobě netvrdil, že měl být tímto pochybením jakkoli dotčen na svých veřejných subjektivních právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
38. Koneckonců žalobce i přes absenci poučení využil možnosti soudní ochrany a zdejší soud o jeho žalobě tímto rozsudkem rozhodl. Soud dodává, že stížnost či podnět k ÚOOÚ směřující proti písemné informaci o vyřízení žádosti o přístup k osobním údajům nejsou řádnými opravnými prostředky, které by žalobce musel před podáním správní žaloby vyčerpat podle § 5 ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. (rozsudek čj. 4 Azs 246/2020-27, bod 18).
39. Tato žalobní námitka proto není důvodná.

3.4 K ostatním žalobním námitkám

40. Žalobce namítal, že by měl soud přibrat do řízení Policejní prezidium. Zdejší soud se však žádostí o poskytnutí informací o zpracování osobních údajů vůči Policejnímu prezidiu zabýval v rozsudku z 25. 10. 2022, čj. 3 A 96/2021-88, a uzavřel, že nic nenasvědčuje tomu, že by Policejní prezidium některé informace zatajilo či úmyslně neposkytlo. Zároveň se výsledek nynějšího soudního řízení práv a povinností Policejního prezidia nijak nedotkne, proto je soud nevyrozuměl jako osobu zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s.
41. K požadavku na uložení pořádkové pokuty soud stručně sděluje, že není správním orgánem ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Proto z podstaty věci nemůže o návrhu na uložení pořádkové pokuty podle tohoto předpisu rozhodnout. Soudu krom toho není zřejmé, o jaké ustanovení žalobce svou námitku vůbec opírá. Ustanovení § 64 správního řádu se totiž ukládání pořádkových pokut netýká. V řízení před správními soudy upravuje ukládání pořádkových pokut § 44 s. ř. s. Soud přitom o uložení pořádkové pokuty nerozhoduje na návrh, ale na základě vlastní úvahy. Lze doplnit, že žalovaný všechny své procesní povinnosti splnil řádně a důvod pro uložení pořádkového opatření ani podle § 44 odst. 1 s. ř. s. není dán.
42. Ohledně „výhrady na uplatnění nároku na náhradu škody“ soud žalobci stručně sděluje, že tuto problematiku upravuje zákon č. 82/1998 Sb., za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Je samozřejmě zcela na žalobci, jestli takový nárok v občanském soudním řízení uplatní, nebo nikoli, avšak tato otázka není předmětem tohoto řízení. Ostatně žalobce tento nárok v nyní posuzované žalobě neuplatnil. Stejně tak je na něm, aby případně inicioval řízení před Evropským soudem pro lidská práva.

4. Závěr a náklady řízení

43. Soud shledal žalobu důvodnou, proto výrokem I. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

44. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem, který v tomto rozsudku soud vyslovil (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v dalším řízení žalobci proto sdělí informace podle § 28 odst. 1 písm. a) až f) zákona o zpracování osobních údajů.
45. Výrokem II. soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady sestávají ze zaplacených soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Zástupce ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), za které mu náleží částka 4620 Kč/úkon [§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 450 Kč za úkon. Zástupce žalobce je plátcem DPH, proto mu náleží dle § 57 odst. 2 s. ř. s. i náhrada této daně. Celkem tedy žalobci náleží na náhradě nákladů řízení částka 15 270 Kč $[(2 \times 4620 + 2 \times 450) \times 1,21 + 3000]$.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu